

- 2) Articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul nr. 1307/2013, în special formularea „orice suprafață care a dat dreptul la plăți în 2008 în cadrul schemei de plată unică sau în cadrul schemei de plată unică pe suprafață prevăzute la titlul III și, respectiv, la titlul IV a din Regulamentul [(CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008]”, trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei cereri de activare a drepturilor de retragere a terenurilor din circuitul agricol pentru o suprafață împădurită în temeiul acestei dispoziții, suprafața vizată trebuie să fi făcut, în anul 2008, obiectul unei cereri de ajutor în conformitate cu articolul 22 din Regulamentul nr. 1782/2003, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 479/2008, urmată de un control administrativ al eligibilității în conformitate cu articolul 23 din acest regulament și, după caz, de un control la fața locului în temeiul articolului 25 din regulamentul menționat. În plus, trebuie să fi fost îndeplinite toate celelalte condiții impuse la titlurile III și IV a din același regulament pentru a beneficia de o plată directă.

(¹) JO C 206, 17.6.2019.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 17 decembrie 2020 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour de cassation – Franța) – Adina Onofrei/Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Cauza C-218/19) (¹)

(Trimitere preliminară – Libera circulație a persoanelor – Libertatea de stabilire – Acces la profesia de avocat – Dispensă de la formare și de la diplomă – Acordarea dispensei – Condiții – Reglementare națională care prevede dispensa în favoarea funcționarilor și foștilor funcționari din categoria A sau a persoanelor asimilate, care au o practică profesională de drept național, pe teritoriul național, în funcția publică națională a statului membru vizat sau într-o organizație internațională)

(2021/C 53/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurrent: Adina Onofrei

Intimați: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Dispozitivul

Articolele 45 și 49 TFUE trebuie interpretate în sensul că:

- se opun unei reglementări naționale care rezervă beneficiul unei dispense de la condițiile de formare profesională și de posesie a certificatului de capacitate pentru exercitarea profesiei de avocat, prevăzute, în principiu, pentru accesul la profesia de avocat, anumitor agenți ai funcției publice a unui stat membru care au practicat în același stat membru în această calitate, în cadrul unei autorități administrative sau al unui serviciu public ori într-o organizație internațională, și care înlătură de la beneficiul acestei dispense funcționarii, agenții sau foștii agenți ai funcției publice a Uniunii Europene care au practicat în această calitate în cadrul unei instituții europene și în afara teritoriului francez;

- nu se opun unei reglementări naționale care rezervă beneficiul unei astfel de dispense condiției ca persoana interesată să fi exercitat activități juridice în domeniul dreptului național și care înlătură de la beneficiul acestei dispense funcționarii, agenții sau foștii agenți ai funcției publice a Uniunii Europene care au exercitat în această calitate activități juridice în unul sau mai multe domenii aparținând dreptului Uniunii, în măsura în care nu exclude luarea în considerare a activităților juridice care presupun practica dreptului național.

(¹) JO C 182, 27.5.2019.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 17 decembrie 2020 – Comisia Europeană/Republica Slovenia
(Cauza C-316/19) (¹)**

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Articolul 343 TFUE – Privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) și al Băncii Centrale Europene (BCE) – Articolul 39 – Privilegiile și imunitățile BCE – Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene – Articolele 2, 18 și 22 – Principiul inviolabilității arhivelor BCE – Ridicare a unor documente în incintele Băncii Centrale a Sloveniei – Documente legate de îndeplinirea misiunilor SEBC și ale Eurosistemului – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Principiul cooperării loiale]

(2021/C 53/06)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn și B. Rous Demiri, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia (reprezentanți: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca și K. Rejec Longar, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère și A. Šega, agenți, asistați de D. Sarmiento Ramírez-Escudero, avocat)

Dispozitivul

- 1) Prin efectuarea în mod unilateral a ridicării unor documente legate de îndeplinirea misiunilor Sistemului European al Băncilor Centrale și ale Eurosistemului în incintele Banka Slovenije (Banca Centrală a Sloveniei) și, în ceea ce privește perioada ulterioară acestei ridicări, prin faptul că nu a cooperat loial cu Banca Centrală Europeană în această privință, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 343 TFUE, al articolului 39 din Protocolul (nr. 4) privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, al articolelor 2, 18 și 22 din Protocolul (nr. 7) privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene, precum și al articolului 4 alineatul (3) TUE.
- 2) Republica Slovenia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Banca Centrală Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 187, 3.6.2019.